

Een transseksueel

Lynn en Renee verschilden vaker van mening, maar het onderwerp van hun dispuut betrof dit keer wel een heel merkwaardig geval.

- Dat is geen geval, maar een vrouw, zei Renee.

Lynn klikte drie zoetjes in haar thee.

- Hoe lang duurt de reparatie? vroeg ze.

Renee keek op haar horloge.

- Een uurtje, denk ik. Het is maar een knalpijp.

In het dorpscafé waren zij, drie mannen aan de bar en een jonge vrouw aan een tafeltje voor het raam de enige gasten.

- Laten we het hopen, zei Lynn. Die monteur deed me denken aan een film die ik ooit gezien heb. Het ging over een dorpje waar incest de plaatselijke hobby was. Ze speelden er wel mooi banjo...

- Heb jij iets tegen transseksuelen? vroeg Renee.

- Niets, ze doen maar. Ik vind het gewoon een merkwaardig geval.

- Hoezo, ze ziet er toch normaal uit?

Lynn keek nog eens naar de jonge vrouw voor het raam, die in een tijdschrift zat te lezen.

- Ze ziet er dan misschien redelijk normaal uit, ze gedraagt zich niet zo.

- Ik zie anders niets bijzonders, zei Renee.

- Ik wel. Ze heeft nog niet eenmaal opgekeken. Die zit niet te lezen. Die probeert niet op te vallen.

Achterdochtig nam Renee de vrouw op.

- Vreemd, nietwaar? Ze is slank, maar pezig en dan die kleuren... Een glimmende, lichtblauwe jas en een paars sjaaltje? Waarschijnlijk is ze kleurenblind.

- Sneu, zei Renee. Maar misschien is ze heel modern. Ik zag laatst in een etalage precies zo'n combinatie.

- Nee, ze is sneu. Zeg, zei de monteur niet dat hij geen ervaring met een Rover heeft?

- Het is maar een knalpijp. Je hoeft niet bang te zijn dat we te laat komen op het oogstfeest.

- Laten we het hopen. In dit gat valt niet veel te beleven.

Renee roerde langzaam in haar koffie.

- Ze kijkt inderdaad niet op.

- Ze doet zo haar best om niet op te vallen, zei Lynn, dat het opvalt. De laatste tien minuten zit ze op een en dezelfde bladzijde te staren.

- Misschien leest ze langzaam. Of het is gewoon een saaie tante.

- Heb je die mannen gezien, aan de bar? vroeg Lynn.

- Dat zijn geen mannen? zei Renee verbaasd.

- Tuurlijk wel. Maar ze kijken niet naar haar, terwijl ze niet lelijk is. Maak je ooit mee, dat mannen die aan de bar hangen geen enkele aandacht schenken aan een jonge vrouw die alleen is?

- Ze kennen haar misschien.

- Ze kennen haar zeker. Genoeg om haar te willen negeren.

- Het gaat er meestal wel gezelliger aan toe, zei Renee, in een dorp.

- En jij, zei Lynn plagend, weet alles van dorpen. Hadden we die monteur niet een extraatje moeten beloven?

- Je kijkt teveel films. Hij leek mij eerlijk.

- Simpel, maar eerlijk.

- Best een aardige man.

- Ondanks de incest.

Renee dronk van haar koffie. Ze knikte, alsof ze wilde zeggen dat de smaak haar toch nog meeviel.

- Hoe gaat het eigenlijk met je nicht? vroeg ze.

- Goed, zei Lynn. Soms vergis ik me nog in haar naam. Maar dat maak ik dan goed door extra joviaal te doen en haar een stevige klap op een schouder te geven.

- Lynn, je bent een bitch.

- Graag gedaan. Hé, kijk eens.

De jonge vrouw stond op, deed het tijdschrift in haar grote schoudertas en liep naar de uitgang.

- Dag! riep Lynn vriendelijk.

Ze keek naar Lynn en glimlachte met gesloten lippen, waarna ze het restaurant verliet.

- Of ze een transseksueel is, zei Lynn.

- Het kan ook een travestiet zijn.

- Nee, dat denk ik niet. Ze ziet er niet rellerig uit. Mannen die vrouwen imiteren vertonen meestal een karikatuur.

De mannen aan de bar hadden even opgekeken en lieten het daarbij.

- Hoe normaal is het eigenlijk, vroeg Renee, dat die mannen twee vrouwen, die toch redelijk ogen, totaal negeren?

- Daar heb je me, zei Lynn. Dat begrijp ik ook niet. Ik krijg meestal veel meer aandacht.

- Als ik er bij ben wel, zei Renee.

- Het zijn boeren, denk ik, en getrouwd. Dan kun je het wel schudden.

- Als hij mijn auto maar niet vernielt.

- Het is toch maar een knalpijp? zei Lynn. Wacht, laten we bij het raam gaan zitten, dan kunnen we de garage zien.

- Alsof dat verschil maakt. Maar het is wel een betere plek.

Even daarna zaten ze aan het raam, waar ze niet alleen de garage konden zien, maar ook de kruising van een landelijke weg met de afslag van de snelweg.

- Nou, zei Renee, haar werk is niet echt saai te noemen.

De jonge vrouw stond bij de kruising, waar ze ontspannen een sigaret rookte.

- Ze is een prostituee? zei Lynn verbaasd.

- Ja, Miss Marple, zei Renee, ze is hoer van haar beroep. En ik denk dat die mannen haar inderdaad kennen.

- O, ze is een prostituee.

- Je hebt het door.

- Transseksuelen kunnen ook prostituee zijn, probeerde Lynn nog.

- Nee, zei Renee, ze is geen transseksueel. Anders stond ze daar niet.

- Hoezo niet? Alsof mannen het verschil merken. Ik weet van mijn neef...

- Van je nicht, zei Renee gedecideerd.

- Whatever. Ik weet van mijn nicht, dat het resultaat levensecht is. Geen man merkt het verschil.

- Waarom zou een transseksueel als prostituee gaan werken in een of ander gat en daar de risee van de lokale bevolking worden? Volgens mij wonen ze allemaal in de grote steden.

- Nou en? Ik denk dat ze hier alleen maar werkt. Misschien heeft ze met een vaste klant afgesproken.

Renee stond ineens op. Lynn keek naar buiten en zag de monteur buiten de garage staan met zijn handen in de zakken van z'n overall.

- Reken jij af? vroeg Renee.

- Ga maar. Misschien heb je mazzel en heeft hij vakwerk afgeleverd.

Terwijl Renee zich naar buiten haastte, liep Lynn naar de bar, waar de kastelein hun rekening al stond op te maken.

- De vrouw die daarnet bij het raam zat, vroeg Lynn, kent u die?

- Nania? Ja, zei de kastelein, die kennen we allemaal wel.

De mannen aan de bar grinnikten, maar zeiden verder niets.

- Komt ze uit het dorp?

- Niet uit dit dorp. Het is acht euro tachtig, alstublieft.

Lynn gaf een tientje en liet hem de rest houden.

- Dank u beleefd, zei de man, terwijl hij de kassa liet rinkelen.

- Kent u Nania? vroeg een van de mannen.

- Niet echt. Ik vroeg me alleen af wat een transseksueel in een dorp als dit te zoeken heeft.

- Een transseksueel?! zeiden de mannen in koor.

- Zeker wel, zei Lynn. Maar dat zijn ook maar mensen, hoor.
Ze groette het gezelschap en liep naar buiten.

Renee had inmiddels de rekening voldaan. Ze wachtte ongeduldig tot de monteur de Rover uit de garage zou rijden.

- Viel het mee? vroeg Lynn.

- Ja, zei Renee opgelucht. Het viel heel erg mee. De knalpijp was niet stuk, hij hing alleen maar los, daar kwam die herrie vandaan.

- Mooi, dus we kunnen onze tocht zonder problemen voortzetten?

- Als die man een beetje voorzichtig is. Soms zijn die lui zo lomp.

Ze was nog maar net uitgesproken of haar auto werd met een flinke vaart de garage uit gereden.

Blijkbaar wilde de monteur ook de remmen testen. Hij stapte uit en keek tevreden naar het stofwolkje dat hij had veroorzaakt. Na een korte groet liep hij de garage weer in, zijn handen in de zakken.

- Incest, zei Lynn, terwijl ze naar de passagierskant liep. Daar bleef ze echter staan. Ze keek met toegeknepen oogleden langs Renee heen. De kastelein en zijn gasten liepen in optocht naar de kruising, waar de jonge vrouw nog steeds stond te roken. Blij keken ze niet.

- Wat gaan die doen? vroeg Renee.

- Ik denk even met Nania praten, zei Lynn.

- Nania? Die vrouw daar? Hoe weet jij dat ze Nania heet?

- O, ik heb even met de heren gekletst. Je weet wel, in dorpse stijl.

- Ze zien er nogal boos uit. Wat heb je gezegd?

- Ik? zei Lynn. Niks, hoezo?

Renee volgde de optocht met stijgende bezorgdheid.

- Gaan we? vroeg Lynn. Het oogstfeest wacht.

Renee schudde nee.

- Het is niet ons probleem, zei Lynn, maar Renee bleef de optocht volgen.

Even later stonden de mannen met de jonge vrouw te praten. Ze leken ergens ontevreden over te zijn, maar zij bleef er kalm onder.

- Ze vertoont ook nu nog weinig beweging, zei Lynn, terwijl ze toch een pak slaag kan verwachten.

- Een pak slaag?! Wat heb jij die lui in hemelsnaam verteld?

- Gewoon, een praatje over koetjes en kalfjes. En ik heb gezegd dat ze een transseksueel is.

Renee staaarde Lynn zwijgend aan.

- Gefeliciteerd, zei ze toen. Je hebt van een gewone hoer een transseksueel gemaakt.

- Ik zweer het je, ze is een transseksueel!

- Af en toe, Lynn... Stap nou maar in, misschien kunnen we haar beter meenemen.

Lynn stapte in en deed haar gordel om. Renee startte de auto.

Ondertussen had een van de mannen Nania een duw tegen haar schouder gegeven. Nania reageerde echter op een wijze die je niet zou verwachten. Ze haalde meteen uit en sloeg de man met haar rechtervuist tegen de vlakke.

- Alsjeblieft, zei Lynn. Kijk, dat is nou eens een vrouw naar mijn hart.

- Zo, zeg. Daar kun je beter geen ruzie mee krijgen.

De mannen probeerden hun wapenbroeder op de been te krijgen, maar de klap was zo hard aangekomen, dat het slachtoffer liever even bleef liggen. Nania hield zich gereed om nog meer slagen uit te delen. De mannen echter leken de strijd reeds voor gezien te houden. Een van hen wees dreigend naar haar en ook leek er hartgrondig gevloekt te worden, maar daar bleef het bij. Geen van de mannen durfde haar nog aan te raken.

- Misschien wilden ze haar niet echt iets aandoen, zei Lynn. Het was maar een duwtje.

De kastelein liep snel terug naar het café. Vermoedelijk ging hij een ambulance bestellen, of een kruiwagen halen.

- In het vervolg denken die wel beter na, zei Renee, voordat ze een vrouw zo benaderen.

- Weet je wat ik nou interessant vind? zei Lynn. Ik vraag me af of ze het nu al opgeven, omdat ze bij zinnen zijn gekomen en een vrouw niet verder willen belagen, of omdat ze bang zijn voor een man die

behoorlijk sterk blijkt te zijn.

- Je bedoelt, ze buigen als vanzelf voor een alfa-mannetje?

- Ja.

- Dat is voor haar eigenlijk een belediging.

- Behoorlijk. Ik zou het haar niet graag vertellen.

- Wat een type, zei Renee.

- Een sympathiek geval. Maar allez, vriendin, we gaan.

Renee liet de auto langzaam optrekken. Ondertussen probeerden ze nog zoveel mogelijk te zien van de scène bij de kruising. Het slachtoffer, geholpen door zijn kompanen, probeerde inmiddels overeind te krabbelen. Nania hield hem in de gaten, maar bang leek ze niet.

- Weet je, zei Renee, ik denk toch dat het een vrouw is. Ze doet waarschijnlijk aan vechtsport, omdat ze zich moet kunnen verdedigen. Vandaar dat ze zo pezig is. Haar spieren zijn getraind.

- Heeft iemand jou weleens verteld, dat je eigenwijs bent?

- Nee, serieus. De laatste tijd, sinds je het weet van je nicht, zie je overal transseksuelen.

- O goed, dan is het een vrouw. Wat maakt het uit?

- Niets, volgens jouw nicht.

- Alsof een echte vrouw zo'n fantastisch wezen is. Dan heb ik liever te maken met een Nania, die in zo'n situatie snel en effectief handelt.

- Zou jij dat ook doen? vroeg Renee.

- Nee, zei Lynn, ik ben een echte vrouw. Ik ga zielig staan huilen en een man om hulp vragen.

- Lynn, je bent een bitch.

- Ik doe m'n best. En nu... wegwezen. Op naar het oogstfeest. We gaan ons vol laten lopen en ons helemaal dicht vreten.

- En iedereen in elkaar slaan, dat vergat je nog.

- Zo is dat. Wordt het toch nog een gezellige dag.